

si neprestano naskakujejo annerheim linijo že peti dan

ab mrazu in blizardu vale Rusi vedno nove čete v
boj pod pokroviteljstvom topniškega ognja, da
zlomijo finski odpor, predno dobe pomoč od zunaj

elsinki, 5. febr. — Že peti dan neprestano naskakujejo na Mannerheim linijo v trdnem poskusu, da zlomijo finski odpor, predno jim pride na pomoč od zunaj. Na tisočih ruskih vojakov in topov, ki jih je bilo videti iz drugih držav. Na tisočih ruskih vojakov in topov, ki jih je bilo videti iz drugih držav. Na tisočih ruskih vojakov in topov, ki jih je bilo videti iz drugih držav.

Stockholm. — Kakor trdijo poročila iz Finske, je bilo dozdaj ubitih v tej vojni najmanj 1,000 ruskih avijacijskih. S tem je rusko zrakoplovstvo zelo prizadeto, ker Rusija nima veliko izurjenih pilotov. Finci so dozdaj uničili 300 do 350 ruskih letal. Moskva. — Po dolgem molčanju glede vojne na Finskem, je vlada danes izdala poročilo potom radia in časopisov, da so finske čete vedno bolj utrjene in da bo Finska kmalu izčrpana z odporom. Dalje časopisje zanjuje, da namerava Rusija prekrstiti finsko glavno mesto Helsinki v Stalingrad in mesto Abo v Hitlerstadt.

Farmerji s potopljenimi zoreli in umrli

iblin. — Sem so dospeli preimarnari s potopljenimi gradje Eleni Statathos, ki je torpedirana v Severnem morju. Še predzadnjo nedeljo, 33. febr., je v malem čolnu štiri dni tri noči. Trinajst jih ni morestati napora, pa so drugi rumig zoreli in umrli. Ko del ladjo prvi torpedo, se je aka podala v dva čolna. Tolega izmed čolnov je zaneslo njin propeler, ki je čoln razdelil. V drugi čoln pobral še ornarje. V pondeljek je po ves živeč, ki so ga v naglji seboj in ki je bil nameasamo za posadko enega čolvasadke zorela in umrla. Pomlajši niso mogli prenesti e in ježe. To je vplivalo še ruge. V sredo so umrli na trije, dva proti večeru in drugih isto noč, vsega skupinajst. Rešena posadka priuje, da je prišel blizu nek n čoln, ki so ga klicali na e, pa se ni hotel ustaviti. o se ni ustavila tudi neka a, ki so ji klicali na po

Danes so volitve

alo je zanimanja za primarolitive, ki se vrše danes v 22. resnem distriktu, pri katebe bo nominiralo kandidate za res. Volivne koče bodo od30 navadno od 6:30 zjutraj30 zvečer. Na republikanisti je kandidatinja samo Frances Bolton, na demomiki pa Anthony A. Flegler in tti A. Vickery. Kar se tiče nških vard sta samo 32. in tem distriktu.

Važna seja

družnica št. 10 SZZ ima v ek 8. februarja zelo važno Prošene so vse članice, da deleže. Naj pridejo zlasti nate, ki imajo hčerke v fnskem oddelku. Na sejo bo a tudi Mrs. Albina Novak, aica Zarje.

Nesreča v kuhinji

es Ana Bernardi, 12412 e Ave. je padla preko plav plinske peči in dobila pri tako nevarne opekline.

Poljski begunci trumoma uhajajo preko Hrvatske v zavezniško vojno;

Zagreb, Jugoslavija. — Poljski vojniki, ki so po razsulu poljske republike zbežali na Ogrsko ali v Romunsko in so bili tam nastanjeni v konfinskih taboriščih, zdaj trumoma uhajajo na Francosko, da vstopijo v poljsko legijo, ali pa gredo v Sirijo, da vstopijo tam v zavezniško armado. Trdi se, da jih gre vsak dan najmanj 500. Vsi ti bivši poljski vojniki gredo čez mejo v civilni obleki. Potne liste jim pa preiskrbi poljsko poslanstvo v Budapešti in Bucharesti, ki še vedno posluje. Ogrska in romunska vlada sta prav veseli, da gredo Poljaki iz dežele, da jih ni treba vsaj preživljati. Nemčija pa zelo protestira.

Vzrok, zakaj Rev. Coughlin ni govoril v nedeljo, še vedno nepojasnjen

Detroit, 5. febr. — Nihče ne ve, ali noče vedeti vzroka, zakaj Father Coughlin ni imel v nedeljo svojega običajnega govora na radiu. Rev. Edward Hickey, kancler detroitske nadškofije je namignil, da so morda gg. duhovniki, katere je nadškof Mooney določil, da pregledajo Father Coughlinove govore, našli v vseh nekaj, s čemer se niso strinjali. To cenzuro je vzpostavil nadškof Gallagher še leta 1936 na sugestijo samega Rev. Coughlina po znanem razburjenem dogodku, ko je Rev. Coughlin v svojem govoru v Clevelandu imenoval predsednika Roosevelta lažnjivca in izdajalca. Vsa dežela je v nedeljo nastala ušesa, ko je oznanjevalec na radiu sporočil, da danes Father Coughlin ne bo govoril. Oznanjevalec je nekako v skrivnostno važnih besedah rekel, da je dobil naročilo, naj sporoči po radiu, da Father Coughlin ne bo govoril, da naj pa ljudje ne dajo nobene važnosti na govorice, ki se bodo pojavile ta teden. Father Coughlin že ve, kaj dela ter da bo prihodnjo nedeljo gotovo zopet govoril.

KANADSKI LETALCI GREDO NA FINSKO

Toronto, Kanada. — Dvanajst kanadskih avijacijskih, katerim se ni dovolilo vstop v kanadsko zrakoplovstvo, je dobilo potne liste od finskega konzulata in bodo odpotovali na Finsko, kjer bodo vstopili v finsko zrakoplovno službo. Vodili bodo letala, ki so bila pred kratkim odpotna iz Zed. držav na Finsko.

Seja Kulturnega vrta

Vrši se v sredo zvečer v Knau-sovi dvorani ob 8. uri zvečer. Seja je važna, ker je volitev odbora za bodočo. Pridejo naj vsi, ki se zanimajo.

Pogreb Ane Požun

Kakor smo že poročali je umrla Ana Požun, ki je preminila po 16 mesečni bolezni. Njen pogreb se bo vršil iz hiše žalosti v četrtek ob devetih v cerkev Marije Vnebovzete in potem na pokopališče sv. Pavla. Rojena je bila v Ameriki. Poročila se je s John-om Požun, ki je bil tudi rojen v Ameriki. Stanovala sta pri ženinih starših, Mr. in Mrs. John Novosel, 15618 Holmes Ave. Oče ranjke je doma iz Velike doline pri Čatezu, mati je pa rojena Jalovec iz Malega Mraševca pri sv. Križu na Dolenjskem. Po njegovi smrti je Johna zapuščala 16 mesecev staro hčerko Anico, brata Johna in Louisa. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi. Naj počiva v miru, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Pogreb Jura Šterka

V sredo ob devetih zjutraj se bo vršil pogreb Jura Šterka v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in potem na Calvarijo.

Ali bo lepo na veliko- nočno nedeljo?

Že nekaj velikonočnih nedelj smo imeli bolj kislo vreme, kar je zelo narobe hodilo ženskam, ki so se hotele postaviti z novo obleko. No, letos bo pa lepo! Tako vsaj trdi Mr. Anton Ogrinc, slovenski mesar. Mr. Ogrinc je rekel zadnjo soboto: "Ker je danes tako lep dan, bo prav tako lep dan na veliko-nočno nedeljo." — Če ne bo, bomo vrgli njegovo pratiko v peč.

Zahteva preiskavo radi zavlačevanja pri mestni elektrarni

Councilman Bill Reed je zahteval od mestne zbornice, da se naprosi vlado Zed. držav, da preišče vzroke zavlačevanja in mahinacij pri gradnji mestne elektrarne, ker da ti vzroki niso samo slučajni, ampak precej jasno kažejo, da so na delu neke tajne sile. Mesto ima investiranih v elektrarno \$20,000,000 in federalna vlada pa \$2,500,000, zato naj bi vlada posegla vmes in raziskala nekaj stvari, ki niso jasne in ki kažejo, da so gotovi interesi na delu, da bi mestna elektrarna ne služila ljudem, kot namenjeno. Med drugim naj preiskava dožene, zakaj bo stalo povečanje elektrarne več kot en milijon dolarjev več kot se pa preračunali najboljši inženirji.

Jugoslavija bo kmalu urejena v notranjosti

Belgrad. — Iz zanesljivih virov se poroča, da bo v kratkem urejeno vprašanje federalizacije jugoslovanskih provinc. Kot znano, je dozdaj urejeno samo hrvatsko vprašanje, vprašanje Slovenije in Srbije pa še ne. Dr. Vladimir Maček, vodja Hrvatov, je predlagal, naj bi se s tem počakalo, da to uredi narodna skupščina, kar je pa zelo razjari- lo Srbe. Regent Pavel je zdaj obljubil, da se bo v kratkem zadovoljilo vse stranke in izvedlo formacijo slovenskih in srbskih provinc.

FINCI NE MARAJO NACIJA

Stockholm. — Olav Lindholm, švedski nacij in načelnik švedske nacijske stranke, je izstopil iz švedske armade in ponudil svojo službo v finski armadi. Toda finska vlada je njegovo ponudbo odločno zavrnila.

PREDPUSTNA ZABAVA

Danes je pustni terek in dan raznih veselih zabav. Dekliški Baragov zbor prijazno vabi na pevski večer pri pogrnjenih mizah v dvorani nove šole. Lepo petje, godba in najboljša postrežba za vse. — Skupna društva v Euclidu prirede maškarni radno veselico v šolskih prostorih na Bliss Rd. Lepe nagrade za maske in fina postrežba vsem udeležencem. — V. S. N. D. na St. Clairju prirede fantje od kluba "Merry Makers" zabavo, na katero prav prijazno vabijo.

Zadušnica

V sredo ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Mary Shega v spomin prve obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Nemčija ne gre v Balkan

Novi deal ni prinesel prosperitete, pravi senator Taft

Miami, Fla. — Ohijski senator Robert A. Taft, ki nabira glasove za predsedniško nominacijo, je sprejel za svoje kampanjsko geslo, da se mora odpraviti novi deal iz Washingtona. "Poskušali smo metode novega deala sedem let," je rekel Taft, "pa ni smo prišli iz depresije. Je nekaj novodealerskih metod, ki jih bo treba nadaljevati," je rekel senator, "toda vlada ne sme iti v business zase, če hočemo priti iz depresije. Vlada mora prepustiti privatnemu podjetju business in potem bo zavladala prosperiteta v deželi." Dalje je obdolžil Taft Rooseveltovo administracijo, da je potrošila 21 bilijonov dolarjev več kot je pa dobila denarja v davkih.

Jugoslavija bo kmalu urejena v notranjosti

Belgrad. — Iz zanesljivih virov se poroča, da bo v kratkem urejeno vprašanje federalizacije jugoslovanskih provinc. Kot znano, je dozdaj urejeno samo hrvatsko vprašanje, vprašanje Slovenije in Srbije pa še ne. Dr. Vladimir Maček, vodja Hrvatov, je predlagal, naj bi se s tem počakalo, da to uredi narodna skupščina, kar je pa zelo razjari- lo Srbe. Regent Pavel je zdaj obljubil, da se bo v kratkem zadovoljilo vse stranke in izvedlo formacijo slovenskih in srbskih provinc.

Mesto, ki kmalu ne bo imelo davkov

Independence, Mo. — Roger T. Sermon, ki župani temu mestu že 16 let, je rekel, če bo on še dve leti župan, da ne bodo meščani plačevali nobenih davkov več. Pred dvema letoma je znižal davke od 90 na 60 centov od \$100 davčne vrednosti. Zdaj je pa znižal davke na 30 centov. V dveh letih ne bo treba meščanom plačati nobenega davka. Mesto šteje 20,000 prebivalcev. Sermon vodi grocerijsko trgovino v kateri je zelo dobro uspel. (Naj bi prišel županovat v Cleveland za par let! Op. ured.).

Broklynski Slovenci

Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ je izvolilo za letošnji sledeči odbor: Predsednik Jacob Jesenko, podpredsednik Paul Oblak, tajnik Frank J. Hunter, 3410 W. 97th St.; zapisnikar Frank Stebel, blagajnik John Slabe, reditelj Frank Hunter Jr. Nadzorniki: Frank Estanek, Math Filipic, Pauline Hunter. Seja vsak 3. petek v mesecu pri F. Zelezniku na 4002 Jennings Rd.

Nemčija ne bi imela nobene koristi od invazije, ker že zdaj dobi olje iz Romunske in živilske potreščine iz Balkana. Poleg tega pa ne more vzeti vojaštva in vojnega materiala iz zapadne fronte.

Berlin, 5. febr. — Veščaki, ki dobro poznajo ekonomske in strategične razmere v Nemčiji, zelo dvomijo, da bi imela Nemčija v načrtu napraviti pohod na Balkan, ker bi s tem ekonomsko nič ne pridobila. Če Nemčija kaj zahteva od Balkana je to olje in pa živilske potreščine, in te pa dobiva danes Nemčija že itak. Čeprav bi Nemčija rada več, pa bi večjo dobavo današnji prevozní sistem ne zmagal. Dalje je bila nevarnost, da bi Romunci uničili svoja oljna polja, ali jih vsaj močno poškodovali, če bi Nemčija vkorakala v Romunsko. To bi veljalo Nemčiji dosti truda in denarja, pa zavleklo pridobivanje toliko potrebnega olja. Nastala bi pasikanu.

Italija bo čuvala Balkan

Belgrad, 5. febr. — Jugoslovanski premier Cvetković, zunanji minister Marinković, grški premier Metaxas in turški zunanji minister Saracogiu, so se odpejali na posvetu premierja Cvetkovića v Nišu, kjer so nadaljevali z važnimi posvetovanji potem, ko je bil zaključen sestanek balkanske antante v Belgradu. Splošno se sodi, da bodo odslej balkanske države bolj tesno sodelovale, zlasti one, ki niso v balkanski antanti. Tako se trdi, da ne bo prišlo do spora med Romunsko in Bolgarsko in ne med Bolgarsko in Grško. Radi tega se smatra, da je položaj Romunske zdaj bolj varen.

Finci so usmrtili štiri vohune

Stockholm. — Sem so došla poročila, da so finske oblasti prišle na sled obširni špionaži na škodo Finske in da so bile štiri osebe prijete in po naglem sodu usmrčene. Dva sta bila moška oziroma armadna častnika, dve sta bili pa ženski iz famozne pomožne organizacije Lotta. Vohuni so dobili v roke važne vojaške tajnosti, ki so jih izročili sovjetskim agentom. Kakor zatrjujejo poročila, je bil to prvi slučaj vohunstva na Finskem.

PONAREJENI U. S. BANKOVCI

Swastika, Ontario. — Policija je prijela neko Mrs. Nancy Hill, pri kateri so dobili natrpan kovčeg ponarejenih bankovcev. Pri sebi je imela samo \$9.00 pristnega denarja, toda za \$250,000 ponarejenih ameriških in kanadskih bankovcev.

ČE STAR 78 LET, MATE PA 21

Amarillo, Texas. — Mr. in Mrs. Lawrence Knorpp sta dobila obisk tetice štorklje. Oče je star 78 let, mati pa 21. Novorojenček tehta 7 funtov in pol.

Težka poškodba

Anton Klancar, stanujoč na 6221 St. Clair Ave. tajnik društva Kristusa Kralja št. 226 K. S. K. J., je bil v petek popoldne povožen od avtomobila. Nahaja se v Polyclinic bolnišnici, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Izglajena mašna knjiga

Mati Johna Režina, ki je umrl pred dvema tednoma prosi, da bi se vrnilo mašno knjigo, ki se je izgubila na dan pogreba. Prine-se naj se jo k Mr. Louis Ferfolia, 3515 E. 81st St.

Med demokrati je vedno bolj glasna zahteva po tretjem terminu

Washington, D. C. 5. febr. — Tukaj se je zbral izvrševalni odbor demokratske narodne stranke, da določi čas in prostor za narodno konvencijo. Odborniki, ki so se zbrali iz vseh držav Unije je poročajo, da je zahteva po tretjem terminu za Roosevelta vedno glasnejša. Državni načelnik iz Iowa, Birmingham, je rekel: "V Iowa smo vsi za tretji termin!" Johnston iz So. Caroline je povedal: "Konja ne smemo preselati sredi reke. Mi smo vsi za Roosevelta, da ponovno kandidira!" Načelnik Nash iz Illinoisa je povedal demokratom, da bodo v primarnih volitvah volili delegate, ki bodo glasovali za Roosevelta. Senator Pepper iz Floride je rekel, da tretji termin za Roosevelta ni v znamenju politike, ampak zahteva to varnost dežele.

ITALIJA JEMLJE POTNE LISTE

Rim. — Italija je pobrala vse potne liste za tujezemstvo. Pravijo, da hoče vlada samo čekirati lastnike teh potnih listov in da jih bo pozneje zopet vrnila.

Delavstvo bo volilo demokratsko stranko

Washington, D. C. — Čeprav je John L. Lewis, načelnik CIO, napadel Roosevelta in njegov tretji termin, pa so demokratski voditelji prepričani, da bo delavstvo volilo demokrata za predsednika, pa naj bo že Roosevelt ali kdo drugi. Koliko bo CIO letos potrošila za kampanjo, bo določil John L. Lewis. Za Rooseveltovo kampanjo leta 1936 je Lewis dal \$500,000. Večje vprašanje je, kaj bo na-

pravil generalni poštni mojster

Jim Farley, o katerem vemo, da je postavil Roosevelta v Belo hišo. Bo-li Farley za Roosevelta, če bo kandidiral v tretje, je vprašanje, zlasti še, ker se je nedavno izrazil, da kadar gre za koristi demokratske stranke in za korist dežele, ljubi on deželo bolj kot demokratsko stranko. William Green, načelnik Ameriške delavske federacije, je branil Roosevelta, ko ga je napadel

Lewis in rekel, da je kongres

zadnjih deset let napravil več za delavstvo, kot kdaj prej v zgodovini organiziranega delavstva. Senator Wheeler, katerega bo najbrže podpiral Lewis, je rekel, da bo Roosevelt lahko dobil nominacijo, če bo tako želel, ker se vsak predsednik lahko nominira, če hoče in danes ima Roosevelt večjo moč, kot jo je kdaj pred njim imel še kak predsednik.

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

so bili v premoči. Nasli vsi izgubljeni. Naš položaj je bil torej zelo resen in v skrbeh sem mislil na bodočnost. Koraki so me zbudili iz mojih misli. Ozrl sem se. Harry je bil. "Good morning, sir!" me je pozdravil. "Ste pa danes zgodaj na nogah in že v gorah!" Odzdravil sem. "Prav kakor vi! Tudi vam menda skrb ne da miru?" "Skrb —? Radi rdečkarjev?" "Da! Naš položaj je nevaren in čuječnost je v takem položaju zelo potrebna čednost." Nasmehnil se je. "Se bojite rdečkarjev?" "Vem, da svojega vprašanja ne mislite resno. Saj me menda že poznate. Toda nas je vsega šestnajst mož, sovražnika pa je več kot desetkrat toliko. Na odprtem svetu se jih sploh ne smemo lotiti in če pridejo v kotlino, smo tudi izgubljeni. Naše edino upanje je še, da vhoda ne bodo našli. Čeprav je tudi to upanje že zelo slabo —"

"Ne bodo ga našli!" "Dvomim. Straža je videla, da so se plazili ogledniki okoli vrat. Za skrivališče torej vejo. In kod se pride v dolino, že menda tudi slutijo —"

"Menda pa le prečno gledate, sir! Šestnajst takih ljudi, kakor so naši trapperji, šestnajst takih, pravim, v boju že nekaj kaže. In če bi tudi rdečkarji vhod našli, si bodo glave razbili ob njegovih skalah."

"V tem pa nisem vaših misli! Pokazili smo jim napad na vlak, maščevati se hočejo. Cele tedne so že potrpežljivo jezdili na čemsi, ojačenja so si nabrali in če se ti ljudje spravijo na tak masševalni pohod, jih težko kdo odvrne od njihovih namer, vso svojo žilavost in prekanjenost zastavijo, da jih uresničijo. Razen tega smo jim ubili njihove oglednike. Ker jih ni bilo nazaj, so šli iskat in so našli njihova trupla. Tudi njihovega poglavarja smo ujeli — Ne bodo prej odnehali, da se maščujejo in da osvobodijo Parrana."

"Vse lepo, sir, pa strah nas radi tega še ni treba biti! Tudi sam poznam te ljudi. Boječi in strahopetni so po svoji naravi in zahrbtni. Napadli bodo le tistega, ki o njem vejo, da je slab in da se ne bo znal braniti. Prehodili smo njihovo ozemlje od Misisipija do Tihega morja, od Mehike pa do jezera, pretepali smo se z njimi, jih preganjali in zasledovali, pa tudi bežali pred njimi, kadar jih je bilo preveč, in se skrivali, — nikdar pa nisemo djali noža iz rok in nikdar nismo podlegli in se vdali."

Gledal sem ga. Nič nisem odgovoril. Izreden človek je bil, nenavadno razvit za svoja mlada leta. Res občudoval sem ga. Menda mi je bilo na očeh videti, kako mislim o njem. Pomolčal je, pa nadaljeval s čudnim glasom: "Recite, kar hočete, sir, pa čustva so pogosto močnejša ko volja, vse ovire premagajo in človek jim mora biti pokoren, pa najsi je tudi slaboten deček."

Spet je umolknil in obraz se mu je stemnil. "Da smo prišli oni dan do Bee Forka," je nadaljeval s trdim glasom, ki je čudno donel iz njegovih mladih ust, "bi vam bil pokazal grob, dvoje bitij krije, ki sta mi bili najljubši in najdražji na vse miširokem svetu. Ljudje so ju umorili, ki so imeli temne lase in rdečo kožo — Strašen dan je bil —"

In od tistega dne mi zatrepetala roka, kadarkoli zagledam temnolasega rdečekožca, in marsikateri Indijane je krvav zdrknil s konja, če se je zablistala pištola, ki je pognala smrtonosni svinec materi v srce —"

(Dalje prihodnjič.)

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Ker so Dardanele strateško tako važne, je bilo zanje dosti ne samo krvavih bojev, pač pa tudi diplomatskih intrig, kjer so državniki kovali načrte radi te ožine, za katero so se v prvi vrsti zanimali Rusi in Angleži. Prvi so si hoteli pridobiti izhod iz Črnega morja, ki je bil zanje pretesen, ter tako priti v Sredozemlje, kar pa Angležem in drugim Slovanom nasprotnim državam ni bilo po godu, Turčiji je to pa tudi prav hodilo ter je držala Dardanele, ki so ključ do Carigrada in prav tako Bospor. Dokler je Turčija gospodar teh dveh ožin, zlasti Dardanel, je gospodar Carigrada; ko to izgubi, bo šel tudi Carigrad.

Ko sem se peljal nad grobom zavezniških ladij, katere so pokopali turški topovi, gledal stare gradove in trdnjave in okolice, ki je mestoma prav pusta, sem se srečal z tremi novimi tovariši in sicer z nekim Turkom, ki je bil svoječasno v Akronu, Ohio, ter mu je bil znan tudi Cleveland; pri tem sem se seznanil z ruskim pravoslavim duhovnikom in pa nekim mladim Črnogorcem, ki je šel v Carigrad, da ondi obišče svojega brata in če mogoče, da dobi tam primerno delo. Vsi trije so mi bili izredno dobrodošli na tej poti, ko so mi razkazovali in pojasnjevali o krajih, katere sem jaz prvič videl. V taki družbi ni samo kratkočasno, pač pa tudi prav zanimivo in poučno, kajti vsak nekaj ve in to na potovanju vse prav pride.

Posebno me je zanimal Črnogorec, ki je bil sicer preprost, pa jako dober fant. Ker je bil že enkrat prej v Carigradu, mi je pripovedoval, kako je tam, mi pravil o bratu, ki že več let živi v Carigradu ter ima ondi dobro službo. Iz njegovega razgovora sem posnel, da vladajo med njim in bratom res prav bratski odnosi. Seboj je imel prav dobro nabasano prtljago suhega mesa, špeha, potem več steklenic slivovke in drugih domačih pridelkov, da z njimi postreže bratu. "Pa ali brat kaj ve, da pridete?" "Seveda, saj sem mu pisal in odgovoril mi je, da me bo prišel čakati k parniku," mi pojasni fant. "Z njim bi se pa tudi jaz rad srečal ter ga poprosil za kak nasvet glede poštenega prenočišča in pa drugih razmer v Carigradu, ki je meni še povsem neznan. Ali bi me nje mu predstavili, ko prideva tja?" "Seveda in prav rad. Moj brat bo še vesel, če vam more tozadevno kaj pomagati." "Prav hvaležen vam bom za to in obenem vesel, da se srečam z vašim bratom."

Tako sva se razgovarjala z Črnogorcem, ko mi na levi strani evropske celine pokaže Galipoli; prvo izmed mest v Evropi, katerega so leta 1354 osvojili Turki ter potem pridirali na Balkan in Carigrad. Romania je zapustila Dardanele ter jo ubrala v Marmarino morje in nekako ob 2. uri popoldne sem v daljavi zagledal Carigrad, zadnje izmed najbolj odličnih mest, katere sem imel v načrtu mojega potovanja. Hitel sem na prednji del ladje, vzel daljnogled ter zrl na nekdanjo prestolico rimskega cesarja Konstantina, kjer je bila več stoletij prestolnica bizantinskih cesarjev, a pozneje v 15. stoletju ter do konca svetovne vojne pa prestolnica turških sultanov.

Pred menoj je bilo znamenito mesto, ki se je vedno bolj večalo iznad morja, ter vzbujalo moje zanimanje in občudovanje; zlasti sta me zanimali dve krasni mošeji z vitkimi minareti. Na levi mošeja z šestimi minareti, bolj na desno pa mošeja z štirimi minareti; ta slednja se mi je zdela vse bolj ve-

ličastna od one na levi, četudi je imela le 4 minarete. Njena v soncu lesketajoča kupola se mi je zdela tako veličastna, dostojanstvena, da sem po njeni veličini sklepal: To je pa gotovo Hagija Sofija, nekdanja cerkev Svete Modrosti. Nekaj korakov od mene je stal ruski pravoslavni duhovnik ter nekam otožno zrl na Carigrad, pa ga vprašam: "Prosim, katera izmed tistih dveh mošej je Hagija Sofija?" "Ta-le na desni," ter pri tem pokaže z roko na tolikanj znamenito stavbo. "A tako! Se mi je zdela, da mora biti ona. Dolgo sem že želel videti ta umotvor in ponos bizantinskega cesarstva." "Ali ste Rus?" me vpraša nato. "Ne, Jugoslovan." "Srb?" "Slovenec." "Pravoslavni?" "Ne, katoličan sem." "Katoličan? Pa zakaj vas tako zanima Hagija Sofija?" "Ker je prav imenitna stavba in obenem tudi zelo zgodovinska." "To je pa res. In iz tega stališča vas zanima?" "Da, prav iz tega in baš radi nje grem v Carigrad." Mož je umolknil ter zamišljen zrl proti Hagiji Sofiji. Nisem ga hotel motiti, ker zdi se mi, da sem razumel njegovo bol: Nekdanja tako veličastna stolica pravoslavja pa obdana z minareti. To vzbuja opravičeno žalost. Kako bi se počutil Katoličan, ako bi videl cerkev sv. Petra v Rimu obdana z minareti ter tako ponižano kot je nekdanja cerkev Svete Modrosti v Carigradu? Vse prej, ko dobro!

Romania privozi do morske ožine, kjer se pričinja Bospor, ki veže Marmarno morje z Črnim morjem. Tu se mi je odprl naravnost čaroben razgled na Carigrad, ki se deli na tri dele: Stamboul, Pero z Galato in Skutari. Precej na levi strani, ko se pričinja ožina je Stamboul, ali Istanbul, glavni del Carigrada, ki je kakor polotok, ker od treh strani ga obkroža voda: od južne in vzhodne strani Marmarno morje, od severne pa z Zlati rog, okrog 7 kilometrov dolg zaliv, ki v obliki roga sega proti severozapadu ter deli mesto v dva dela: Stamboul in Pero z Galato. Oba ta dva dela, ki sta na evropski strani, pa vežeta dva dolga mostova ter tako omogočata zelo živahen promet. Prav pred menoj je morska ožina Bospor, ki deli Evropo od Azije; tu je preko ožine na desno Skutari, ki je na azijski strani. Tak je pogled z parnika, ko privozi do Bospora.

V pristanišču pod Galato se Romania ustavi, da izloži tovar namenjen za Carigrad in da izstopijo potniki, ki so namenjeni tja. Na pomolu je bilo prav tako mravljišče, vse se je privalo in drenjalo sem in tja; zlasti so bili živahni turški nosači, ki so takoj potem, ko so mornarji spustili most ter zvezali Romanio z celino, prišli na parnik, da za primeren bakšiš odnesejo prtljago. Tudi meni so se ponujali, pa se mi je zdelo najbolj pametno, da sem nosač mojega kovčka kar sam in tako sem odklonil, ker zaenkrat nisem maral imeti nobenega opravka z turškimi nosači, zlasti ker se nisem poznal njih manir. Pograbil sem svoj kovček potem pa kovček mojega tovariša Črnogorca, ki je imel kar tri, ter mu tako pomagal spraviti prtljago v carinske prostore, da jo po predpisih turške republike pregledajo.

Pregled prtljage se je vršil z dokajšnjo natančnostjo, vendar jaz pri tem nisem imel nobenih neprilik. Ko predložim turškemu uradniku moj kovček, da ga pregleda, me zaprosi za potni list, kar sem nemudoma storil. Ko mož pregleda moj potni list, poseže z eno roko v kovček potem pa vpraša v angleščini, če imam kaj prepovedanega ali carini podvrženega blaga. "Ne, nič takega nimam; sicer pa izvolite vse pregledati." S to mojo izjavo je bil pa uradnik povsem zadovoljen, ter ukazal, da kovček zaprem, na kar mi z kredo zapiše: Pregledano. Tako sem brez vsakih neprilik prišel skozi carinsko rešeto.

Ko sem bil jaz gotov sem počakal še tovariša, katerega prtljago so pa bolj pregledali, toda ga nazadnje brez kakih sitnosti pustili skozi, kjer ga je zunaj že pričakoval brat, ki mu je prišel še z kakimi šestimi prijatelji naproti. Snidenje z bratom je bilo pristrčno in res prav bratovsko. Ko sta se pozdravila, me moj tovariš predstavi bratu, kdo sem in kam grem ter, da sem mu izdatno pomagal pri prtljagi, nato me priporoči bratu, da mi pomaga v vseh ozirih, predvsem pa pri dobavi dobrega in poštenega hotela.

Dalje prihodnjič

Šala pomaga prenašati težke dni

Francoski tednik "Choc" pripoveduje naslednjo zgodbo s fronte, o katerih pravi, da je popolnoma resnična:

Pred Maginotovo črto, tik ob levem francoskem bregu Rena, je neke noči delal oddelek francoskih pionirjev. Kopali so jarek in so seveda delali v popolni temi. Nenadoma se na nasprotnem, nemškem bregu zablistala žaromet in vrže velik pramen luči na francoske pionirje. Ti seveda takoj popuste delo in planejo v kritje. Po nekaj minutah se žaromet ugasne, spet je popolnoma tema in pionirji pridejo iz svojih skrivališč in znova zastavijo. Komaj dobro zamahnejo, se žaromet znova prižge in pionirji morajo spet skočiti v kritje. Ko je žaromet ugasnil, so šli spet previdno na delo. Ta igra se je ponavljala kake pol ure: žaromet posveti, pionirji popuste delo, žaromet ugasne, pionirji spet prilezejo iz svojih skrivališč in nadaljujejo, dokler je tema. Slednjič so pionirji uvideli, da tako ne gre več naprej. Oni morajo do jutra delo končati in z dnevom izginiti. Čimdalje je šla ta igra, tembolj so tudi ob svitu ža-

rometa še nekajkrat mahnili in šele potem skočili v kritje. Spoznali so tudi, da se pri luči lažje in hitreje dela kot v temi. Slednjič niso več bežali pred lučjo, ampak so v svitu žarometa nemoteno delali kar naprej. To je trajalo celo uro, ko je žaromet ugasnil, zdaj najbrž za zmeraj. Francoskim pionirjem je bilo žal, da so spet v temi. Eden izmed njih je nastavil roke na usta in zavpil tja čez Ren na nemško stran: "Lumiere — luč, luč!" Kmalu je z nasprotni strani prišel odgovor v nemščini: Moment — takoj, takoj! Majhna napaka v bateriji! Kmalu pride-mo!"

IZ DOMOVINE

— Za kokoši tri leta robije. Pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal nevaren tat 47 letni Ignac Lubej iz Kovačke vasi pri Slovenski Bistrici zaradi 25 vlovov in tatvin. Vse te grehe je izvršil v letošnjem letu. Med temi je bilo 18 vlovov v kokošnjake v Slov. Bistrici in okolici. Obtoženec se je zagovarjal z veliko bolehnostjo, češ da ne more delati in si na pošten način služiti kruha. Pred sodniki je pokleknil in jih s povzdignjenimi rokami prosil za milost. Obljubljal je pri tem, da se bo poboljšal. Prosil jih je tudi, naj ga vsaj za nekaj dni spuste domov. Sodniki niso mogli imeti razumevanja za njegove težave in so ga obsodili na tri leta robije in pet let izgube častnih pravic. —Utopljenec pri Renkah je iz Ljubljane. Zagorski orožniki so nedavno potegnili iz Save pri Renkah neznanega utopljenca, starega okrog 50 let. Ker pri sebi ni imel listin, niso mogli ugotoviti imena. Pač pa je kratka vest v časopisu napotila iz Ljubljane v Zagorje go. Novakovo ženo pogrešanega Ivana Novaka, uslužbenega na univerzi v Ljubljani. Gospa je v utopljen-cu spoznala svojega moža.

MALI OGLASI

Zahvala

Podpisana se pristrčno zahvaljujem vsem, ki so me obiskali v bolnišnici in na domu. Posebej hvala Mr. in Mrs. Bizjak, Mr. in Mrs. Jaklič, Mr. in Mrs. Žnidaršič, Mr. in Mrs. Zaverl, za prav bratovsko. Ko sta se pozdravila, me moj tovariš predstavi bratu, kdo sem in kam grem ter, da sem mu izdatno pomagal pri prtljagi, nato me priporoči bratu, da mi pomaga v vseh ozirih, predvsem pa pri dobavi dobrega in poštenega hotela.

Mary Poljanec
1127 E. 67th St.

Javna dražba

Jutri popoldne ob dveh se vrši javna dražba kompletne mesarske opreme na 791 E. 152nd St. Prodano mora biti vse, kot 2 tehtnici, 2 prodajalni mizi, velika tehtnica, ledenica, stroj za mlenje mesa, stroj za rezanje mesa in drugo, kar spada k popolni mesnici.

Delavca na farmah

se išče, mora znati molziti krave. Za podrobnosti vprašajte na 2913 E. 57th St. blizu Francis Ave. (32)

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

NOVE FRIGIDAIRE ledenice, 6 čev. velike, dobite za samo 112.75. Mesečna plačila se pričeno šele 1. aprila.

Norwod Appliance & Furniture

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.
(Feb. 2, 6, 8, 13, 16.)

Za dober premog pokličite

MAR-KET COAL CO.

ENDICOTT 1588
1261 Marquette Rd.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan preglejva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovci, ki oglašujejo v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

"Res," je rekel gospod Sowerberry in se pokrnil, "čim prej to opravim, tem bolje. Noe, pazi na štacuno. Oliver, kapo na glavo, pa hajdi z menoj." Oliver je ubogal in šel s svojim gospodarjem po službenih opravkih.

Nekaj časa sta hodila po živahnem in najbolj obljudelem delu mesta; nato sta krenila v ozko ulico, bolj umazano in siromašno nego katera tistih, ki sta jih že prehodila, in naposled sta se ozirala za hišo, kamor sta bila namenjena. Na obeh straneh so bile hiše visoke in velike, toda jako stare, in najhujši reveži so bivali po njih; to je kazala dovolj že njih zanemarjena vnanjščina, pričala pa tudi zanikrnost nekaj moških in žensk, ki so se priplazili zdaj pa zdaj s sklenjenimi rokami v dve gube mimo njiju. Mnogo stanovanj je imelo spredaj štacune, a bile so trdno zaklenjene in so razpadale, ker so ljudje stanovali samo v gornjih hramih. Nekaterim hišam, starim in razdrapanim, so branili močni tramovi, uprti ob stene in krepko zasajeni v tla, da se niso zrušile na cesto; pa ravno te slabe luknje, kakor je bilo videti, so si izbirali klade brez strehe za nočišča, kajti precej hrapavih desak, ki so nadomeščale vrata ali okna, je bilo odtrganih tako, da se je ravno človek lahko pretaknil skozi odprtino. Obcestni žleb je bil zamašen in blaten. Se podganam, ki so tu pa tam ležale, gnile in kužile zrak, je bilo videti, da so poginile od glada.

Pri odprtih vratih, kjer sta se ustavila Oliver in njegov mojster, ni bilo ne trkala ne zvonca; pogrebnik je velel Oliveru, naj stopa tik za njim in naj se nič ne boji; oprezno je pritaval po temni veži do vrh prvih stopnic. Ko je zadel na hodniku ob vrata, je potrkal nanje.

Odprla jih je mlada, trinajst, štirinajstletna deklica. Na prvi pogled je pogrebnik spoznal, da je prišel v pravo stanovanje; stopil je skozi vrata, Oliver za njim. V sobi ni bilo zakurjeno, a neki moški se je mehanično sklanjal nad prazno peč. Stara ženska si je bila tudi privlekla stolček k hladnemu ognjišču in je sedela poleg njega. V drugem kotu je bilo nekaj razcapanih otrok; v ozki vdolbini v zidu, nasproti vrat, je ležalo na tleh nekaj s staro odejo pokritega. Oliver se je zgrozil, ko je pogledal na tisto mesto, in nehoti se je privil tesneje k svojemu mojstru; čeprav je bilo pokrito, je deček čutil, da je mrlič.

Moški je bil koščenega in zelo bledega obraza; lasje in brada so mu bili sivkasti, oči krvavo obrobene. Obraz stare žene je bil zgubančen; dva zoba, ki sta ji še ostala, sta ji molela preko spornje ustnice; oči so ji bile svetle in srepe. Oliver se je bal pogledati njo ali moža. Tako sta se mu zdela podobna podganam, ki jih je videl zunaj.

"Noben ji ne sme blizu," je zavpil mož in planil pokonci, ko je stopil pogrebnik k vdolbini. "Stran! Vrag te vzemi, nazaj, ako ti je življenje drago."

"Ne budali, prijatelj," je dejal pogrebnik, ki je poznal prilčno dobro bežo v vseh njenih podobah. "Ne budali!"

"Slišite," je zavpil mož, stisnil pesti in srdito zatepal z nogami, "slišite, da je ne dam zakopati pod zemljo. Ne prebela bi tam. Črvi bi jo nadlegovali — saj jedli je na bi — presuha je."

Pogrebnik ni odgovarjal tej blaznosti, temveč je potegnil metro iz žepa in za trenutek pokleknil poleg mrliča.

"Ah," je vzdihnil mož, solze so se mu ulile in padel je na kolena mrtvi ženi k nogam. "Poklekajte, poklekajte, poklekajte okrog nje vsi, kar vas je, in poslušajte moje besede! Povem vam, od lakote je umrla. Nikoli nisem vedel, kako je slaba, dokler je ni mrzlica stresla; in potem so ji pribodle kosti skozi kožo. Ne ognja, ne sveče; v temi je umrla — v temi! Se otrokom ni mogla pogledati v obraz, a slišala smo, kako je šepetala njih imena. Beračil sem zanjo po cestah, pa so me zaprli. Pridem nazaj, ona umira. Vsa kri mi je usahnila v srcu, zakaj sestradala li so jo do smrti. Pred Bogom prisežem na to, On je videl. Sestradali so jo!" Z rokami si je ril po lasih, divje zavpil, valjal se po tleh z izbuljenimi očmi in s peno na ustih.

Otroci so preplašeni bridko jokali, a starka, ki je bila doslej tihih, ki je ležal še vedno sprožen na tleh, je odvezala ovrtnico in se primajala k pogrebniku.

"Moja hči je bila," je rekla starka in pomignila z glavo proti mrliču. Njeno topo škiljenje ves čas tako mirna, kakor da je popolnoma gluha za vse, kar se godi, jim je zagrozila, da so uvrzčnost smrti same na takem mestu. "Moj Bog, moj Bog! Ali ni čudno? Jaz, ki sem jo rodila in sem bila takrat odrasla ženska, naj zdaj živim in se veselim, ona pa — tu leži, tako mrzla in otrpla. Moj Bog, moj Bog — to si premisli kdo! Prav, kakor bi igrali, prav kakor bi igrali."

Ko je to bežno bitje mrmralo in se hehetalo v svoji grozoviti veselosti, se je pogrebnik obrnil, da bi šel.

"Čakajte, čakajte!" je rekla starka z glasnim šepetom. "Ali bo jutri pokopana, ali pojutrišnjem, ali nocoj? Jaz sem jo opravila in jaz moram iti z njo, saj veste. Pošljite mi dolg plašč, pa prav toplega, zakaj hudo je mrz. Tudi kolača bi nam treba in vina, preden pojdemo! Pa saj ni treba; malo kruha pošljite — samo hlebec kruha in kupico vode. Ali dobimo kruha?" je vprašala hlastno in prišla pogrebnika za suknjo, ko se je zopet obrnil proti vratom.

"Dobite, dobite," je rekel pogrebnik, "seveda. To, ono, vse." Oprostil se je starki iz rok, po-

tegnil Olivera za seboj in odhitel.

Drugi dan (rodbina je dobila medtem podporo: dvafunten hlebec in kos sira, gospod Bumble sam je to prinesel) sta šla Oliver in njegov gospodar zopet v borni stan; gospod Bumble je bil že tam in z njim štirje možje iz ubožnice, nosači. Stare, črne plašče so vrgli starki in možu preko njihovih cap, zabili so golo krsto, nosači so jo zadeli na ramena in odnesli na cesto.

"Sedaj se pa pravi pot pod noge, gospa!" je šepnil Sowerberry starki na uho, "precej smo se zapoznili, gledati moramo, da nas ne bo duhovnik čakal. Stopite, ljudje božji, kar se le da!"

Po tem opominu so pohiteli nosači pod svojim lahkim bremenom; žalujoča dva sta se jih držala, kar bliže sta mogla. Gospod Bumble in Sowerberry sta stopala na čelu s čvrstim, čilim korakom. Oliver, ki ni imel tako dolgih nog kakor njegov mojster, je capljal poleg njiju.

Vendar ni bilo sila tako zelo hiteti, kakor je domneval gospod Sowerberry, kajti ko so dospeli do mračnega kota na pokopališču, kjer so rasle koprive in kamor so pokopavali občinske siromake, duhovnika še ni bilo tam. Cerkovnik, ki je sedel v žagrežu poleg ognja, je sodil, da bo prejkone minila ura ali kaj, preden pride. Zato so postavili nosila kraj jame in starka in mož sta čakala potrpežljivo na vlažni lovilci pod mrzlo pršavico. Prizor je zvalil na pokopališče nekaj raztrganih dečkov. Z glasnim vrščem so se igrali skrivnice med nagrobniki ali pa so za spremembo skakali čez rakev, zdaj od te zdaj od one strani. Gospod Sowerberry in Bumble, ki sta bila s cerkovnikom osebna prijatelja, sta sedela z njim pri ognju in prebirala časopise.

Naposled, ko je minila debela ura, so stekli gospod Bumble, Sowerberry in cerkovnik k ja-

Ettore Muti, novi generalni tajnik fašistične stranke v Italiji.

je bilo še bolj pošastno nego nam. Neposredno zatem se je prikazal duhovnik; spotoma si je oblačil koretlj. Gospod Bumble je zavoljo lepšega pretepel enega, dva dečka, veččastih gospod so prebrali iz pogrebne knjige, kolikor se je dalo stlačiti v štiri minute, izročili cerkovniku koretlj in zopet odšli.

"No, Bill," je velel Sowerberry kopaču, "zasadi lopato!"

Težave ni bilo z zasipanjem, zakaj jama je bila tako polna, da je bila gornja krsta samo nekaj čevljev pod površino. Grobar jo je zamegal s prstjo, jo nalahno poteptal, vrgel lopato preko rame in šel, za njim dečki, ki so precej na glas žalostno mrmrali, da je tako hitro zabave konec.

"Pojdimo, prijatelj," je potapljal Bumble moža po rami, "pokopališče bodo zaprli."

Mož — ki se ni ganil, odkar se je postavil na svoje mesto kraj jame — se je zdrnil, dvignil glavo, strme pogledal človeka, ki ga je nagovoril, stopil korak, dva naprej in pal v nezavest. Be-basta starka se je preveč motila z javkanjem za plaščem (pogreb-nik ji ga je vzel), da bi se bila brigala zanj. Obhili so ga z vrčem mrzle vode, in ko se je zavedel, so ga spravili s pokopališča, zaprli vrata ter krenili vsak svojo pot.

"No, Oliver," je rekel Sower-

berry domov grede, "kako ti je to všeč?"

"Že, že, zahvalim, mojster," je odgovoril Oliver, precej se obetavljaje. "Preveč pa ne, mojster."

"E, se že privadiš sčasoma, Oliver," je rekel Sowerberry. "Prava reč, da se le privadiš, ljubi moj."

Oliver je ugibal sam pri sebi, ali je vzel gospodu Sowerberryju dosti časa, da se je temu privadil. Pa si je mislil, da bo boljše, če vprašanja ne sproži; šel je v delavnico in premišljeval o vsem, kar je videl in slišal.

Dalje prihodnjic

Admiral Yonai, novi japonski premier.

Ignac Mościcki, bivši predsednik poljske republike živi zdaj s svojo ženo v Švici.

Levo je Earl Browder, generalni tajnik ameriške komunistične stranke, ki je bil nedavno obsojen na smrt, ker je hodil v Evropo z ponarejenim potnim listom. Desno je njegov zagovornik Gordon Battle.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporna organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898

SKUPNO FREMOZENJE ZNAŠA OKRŌG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119,80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odno-

in mladinskem oddelku.

EKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Ekupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svo-

obstanka nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN

Če se hočeš zavarovati pri dobri, pošten in solventni

organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jed-

se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, nezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice

do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavar-

lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavar-

razrodu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddel-

nišek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane

dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti

zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarova-

niškega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se

zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto

gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali

teden. Asesment primerno nišek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vr-

vanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripad-

rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnj-

mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote"

baja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in

dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan-

K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi

članica te močnejše in bogate podporne organizacije, pot-

pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi mor-

društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate

spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji

vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta

daljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika

ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Previdni in gospodarski ljudje

vedno najprej pogledajo

OGLASE

Ameriški Domovini

in potem gredo kupovat k trgovcu, ki v tem

oglašuje.

Trgovci, zavedajte se nakupovalne moči slo-

skega naroda in oglašujte svoje blago

AMERIŠKI DOMOVINI

Izplačalo se vam bo!